

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XXII

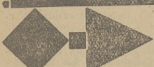
NOWIEC, SOBOTA 10 STYCZNIA 1931 ROKU

Nr. 7.

Prenumerata z odnośnieniem do domu lub przesyłką pocztową

3 zł. (zagranicą 6,50 zł.)

P.K.O. 61.553. Cena egz. 15 groszy

Wykwintną garderobę na miarę po cenach **znacznie niższych** poleca: **STANISŁAW SŁAWIŃSKI**, Sosnowiec, ul. Małachowskiego 23.

Budżet Min. spraw wewnętrznych na posiedzeniu sejmowej komisji budżetowej

WARSZAWA, 9-I. (Tel. wł.) Dziś sejmowa komisja budżetowa przystąpiła do rozprawy nad budżetem. Na pierwszy ogień poszedł budżet Ministerstwa spraw wewnętrznych. Referat sprawozdawczy wygłosił pos. Polakiewicz.

Dochody Ministerstwa spraw wewnętrznych prelimitowane są na 12 milionów 698 tysięcy złotych, rozchód na 252 milj. 400 tys. zł., co stanowi 9,1 proc. ogólnych wydatków. Wydatki personalne wynoszą 69 proc. budżetu.

Szkoła omawiał referent prac komisji reformy administracyjnej, kierowanej przez byłego wiceministra Jaroszyńskiego, Ministerstwo opracowało nowe statuty województw i starostw, ogłoszono dekret o ustroju m. Gdyni, stwarza się nowe powiaty miejskie: w Białymstoku, Lublinie i Sosnowcu ze starostami grodzkimi na czele. Zamierzony jest nowy podział administracyjny państwa. Zamierzane jest zmniejszenie pięciu województw, co da około trzech milionów oszczędności; zmniejszenie około 30 powiatów w województwach południowych i wchodzących na ogólną ilość 2355 powiatów, co da 2 i pół miliona oszczędności. Wskazano jest również przebudowa gmin wiejskich.

Na policję państwową prelimitowano 125 milj. zł., w tem 108 milj. wydatków personalnych.

Szczegółowo omówił referent poszczególne dziedziny, przytem wspominał między innymi o spisie ludności. Spis ten powinien się być odbyć w bieżącym roku budżetowym, ale względu na oszczędności stanęły temu na przeszkodzie. Koszty spisu wyniosą 4 milj. zł., w tem koszty na komisarzy spisowych 3 milj. zł. Niewykonanie spisu podlega za sobą niewykonanie międzynarodowej konwencji spisowej, podpisanej przez Polskę w Genewie 1928 r.

Przy omawianiu budżetu służby zdrowia referent zwrócił uwagę na komisję Druskieńki, Kupańkę tego dokonało ze względu na położenie, Druskieńki bowiem przedzielone są od Litwy tylko Niemcami.

Bardzo ciekawe były informacje referenta, dotyczące samorządów. Oweż Ministerstwo przystąpiło obecnie do opracowania projektów jednolitych ustaw samorządów, które zostaną wniesione do Sejmu jeszcze w roku bieżącym. Projekty te mają realizować solidaryzm społeczny.

Przygotowywane są także projekty małych ustaw samorządowych. Powinny być usłone obowiązki gmin w zakresie czynności poruczonych. Wydany będzie regulamin obrad i czynności rad miejskich i wydziałów wojewódzkich.

W zakończeniu swego referatu p. Polakiewicz wywodził szereg wniosków oszczędnościowych. Wniosków, wysuniętych w porozumieniu z Rządem, dają oszczędność w wysokości 2 milj. 800 tys. zł., natomiast referent zaproponował podniesienie o 3 milj. zł. pożyczki 1 milj. zł., na prace przygotowawcze do spisu ludności.

Poziom etyki.

Na popołudniowym posiedzeniu sejmowej komisji budżetowej pos. Matczak (ukraińiec) poruszył kwestię tak zwanej pacyfikacji Małopolski Wschodniej.

P. Małinowski (Klub Chłopski) wywodził skargę włościan, sługach „Nowa Kadrowa” nawołuje jawnie do zamachu stanu.

Pos. Duch (BB) — W roku 1928 BB niemal nie urządził zebrania politycznych, bo poziom etyki publicznej stał za nisko, aby dopuścić do dyskusji, rozbiłbano bowiem zebrania. Teraz została zabezpieczona swoboda agitacji wyborczej i zarówno opozycja jak i BB mogły sobie pozwolić na

jawne i publiczne zebrania. (Śmiech). Starajcie się podnieść poziom walki politycznej.

Pos. Czapiński (PPS): Najlepszy poziom przy pomocy Brześcia!

Pacyfikacja Małopolski.

Pos. Lucki (ukraińiec) poruszył obszernie sprawę pacyfikacji i zapewnia, że „nie było polityka ukraińskiego, któryby był obiektem obęgu państwa”. Prosi ministra o oświadczenie, czy w przyszłości Rząd będzie nadal prowadził taką politykę pacyfikacyjną, czy Rząd gołów się zwrócić krzywdy. Prosi o odpowiedź dziś, bo kto wie, czy moment ten nie jest ważny.

Pos. Zdzisław Stroiński (BB) w polemice z mówcą ukraińskim stwierdza, że podniecanie nędzy, napady na bezbronna nieszczęśliwych, nie są akty bohaterstwa rewolucyjnego.

W piśmie amerykańskim „Ukrainian” ogłoszono proklamację UOW o ogłoszeniu akcji sabotażowej. Deklaracja stronnictw ukraińskich nie zawierała polepszenia akcji sabotażowej. W czasie pacyfikacji skonfiskowano 1278 karabinów, 586 rewolwerów i kilkadziesiąt haubic. Przekład, zlikwidowano; ukraiński się kłopotliwie. Manifest, który cieszy się zdrajcami, U. Sw. Jura urządzą rzekomy szpital.

Odpowiedź min. Składowskiego.

Min. Sławoj-Składowski, odpowiadając na zarzuty, iż ismialny nadużył się wyborze, stwierdza, że zarzuty te są bezpodstawne.

W dalszym ciągu p. minister przechodzi do sprawy pacyfikacji Małopolski Wschodniej. Minister stwierdza, że spokojna ludność ukraińska, która nie nie zawiniła, była tak traktowana przez sabotażystów, że wolała słuchać ich, niż Rządu, bo Rząd nie ochraniał jej od tych, którzy zmuszali ludność do przechowywania broni i materiałów wybuchowych. Do września Rząd na to nie oddziaływał. Kiedy jednak wszelkie środki prewencyjne, stosowane przez Rząd, okazały się daremne, Rząd wyśłał silne oddziały wojska i policji. Oddziały otarły wieś, a dowódcę wywalał woja do wydania broni, potem oddziaływa się rewizja. W czasie tej rewizji znaleziono większą ilość karabinów, rewolwerów, prochu strzelniczego, materiałów wybuchowych, petard, noży, do przetrwania drutów, sprzęt wojskowy i literaturę nielegalną. Arsz. walczy 1299 osób, zwolniono 396 osób, przekazano 5000 1145 sprzętu. Studentów wydziałów uczelni było 220, uczniów szkół średnich 360. Minister przytacza liczby sabotażystów według ich zawodów. Wynika, że było 30 księży.

Część spokojnej ludności po przebiegu oddziałów policji brała dorazny odwet na agitatorach.

Śledztwo (równ i winni zostaną ukarani).

Co się tyczy sprawy o zabójstwo bankiera Cienierskiego, to (coż się obecnie dwa procesy: jeden przez prokuratora, drugi przez oskarżonych. Co się tyczy sprawy pobicia przez policję red. Mechnińskiego, to minister uważa to za skandal. Minister nie wyklucza winy policji. Iteż, że (fortuny nie są stosowne. Twierdzi (co, że polna musi być brutalna, aby ci, których policja ochrania, mogli być spokojni.

NARADY MINISTRÓW w sprawie kryzysu gospodarczego.

WARSZAWA, 9-I. (Tel. wł.) Komitet ekonomiczny ministrów obradował dziś do godz. 11 wiecz. Omawiano rozpętnowanie i walkę z kryzysem gospodarczym. Postanowiono przyspieszyć roboty publiczne, aby bezrobotnym dać zarobki i wreszcie uznano za niedopuszczalne ob-

niżenie płac robotniczych i urzędniczych.

Min. pracy podejmuje specjalną akcję pomocy bezrobotnym także na terenie województwa śląskiego przez uruchomienie pewnych robót, oraz pomoc w naturze.

P. Pieracki wiceministrem oświaty

Dalsze zmiany w M. W. R. i O. P.

WARSZAWA, 9-I. (Tel. wł.) W najbliższym czasie oczekiwana jest nominacja p. Kazimierza Pierackiego. brała wicepremjera, na wiceministra wyznaczenia religijnej i oświecenia publicznego.

Nowy wiceminister oświaty p. Pieracki złożył karjęre błyskawicznie. Po maju, mając za sobą zaledwie 9 lat pracy nauczycielskiej, został dyrektorem seminarjum nauczycielskiego w Warszawie, wkrótce potem wizatorem ministerjalnym, niedługo potem kuratorem okręgu szkolnego

wo Lublinie, wreszcie naczelnikiem wydziału szkół średnich w Ministerstwie — a obecnie wiceministrem.

Naczelnikiem wydziału szkół średnich na był mianowany dotychczasowy wizatork p. Włodzimierz Gałęcki. Naczelnikiem wydziału organizacyjno-programowego wizatork Juliusz Balicki, a naczelnikiem wydziału szkół powszechnych p. Sylwester Klebanowski. Kto będzie kuratorem warszawskim na miejsce p. Grzegorz Zawadzkiego, który następuje — niewiadomo.

Skarga posłów ruskich na pacyfikację Małopolski wsch.

WARSZAWA, 9-I. (Tel. wł.) Do sekretariatu Ligi Narodów wpłynęła skarga, podpisana przez wszystkich posłów i senatorów ruskich w sprawie tak zwanej pacyfikacji wschodnich powiatów Małopolski, a skierowana przeciwko państwu polskiemu i metodom, stosowanym w le-

ciech roku.

Min. Zaleski przesłał wezwarkę do sekretariatu Ligi Narodów, nalezającą odpowiedź na rolę niemiecką w sprawie skargi rządów Rosji z racji wydatków w okręgu wyborczym na terenie Śląska.

WĘGIEL POLSKI dla Rosji Sowieckiej.

WARSZAWA, 9-I. (Tel. wł.) Dobięga obecnie konca rokowania Sowi-półtora z sowieckimi organizacjami gospodarczymi o dostawę około 150 tys. ton węgla śląskiego dla sowieckich statków rybackich, oraz dla portów w Rosji Sowieckiej.

Dowiadujemy, poczynione przez sowieckie organizacje gospodarcze, wykazują niechęć, że węgiel polski pozyskał uznanie na rynku sowieckim dzięki swemu lepszemu gatunkowi i tańszej cenie od węgla angielskiego.

OKULISTA
Dr. T. SOKOŁOWSKI
b. asystent Kliniki Ocznej U. J.
Sosnowiec—Pogoda Bema 4 od 5—7.

REFLEKSY TEATRALNE.

JARMARK MALZEŃSKI.

KROTOCHWILA W 5 AKTACH J. OKOŃSKIEGO.

Tylni tej bezprezencjonalnej krotkowilli jest niejaka synonimowa kawałku. Dlatego wybór sztuki na obecną okoliczność jest trafny. Trzy akty „Jarmarku” wypełnione są poręczymy opisy czterech nadobnych córek, które trzeba wywalać z domu. Ponieważ tylko najmłodsza zdobyła już narzeczonego, więc chodzi o to, aby dla porządku również i starsze córki znalazły amatorów na swe rączki. Od tego uzależniono zamążpojęcie najmłodszej Eli. Tedy Ela i jej narzeczoną czują, co im każę autor, aby pomóc siostronom w zdobyciu mężów.

Konieczny jest dla historia zapowiedź ślubu sześciu par, bo prócz czterech siostrzeń, ożeni się również papa z kuzynką, a ogrodnik Lipilotti ze służącą. Gdy więc kuzna Numa wyszła za swego Pompiusza, mamy happy end w szóstej potędy.

Jak widać, nie ma żadnych relacji w tym dramacie, bo udział 12 osób, każdy bowiem z grających ożenił się, względnie wywodzi z domu, a posiadanie, nie kandydując do stanu małżeńskiego, były na jarmarku nieobecne. Sprawa pewną trudność wyłączenia w takim składowi jarmarcznych adnatających się cech gry aktorskiej, tembardziej, że wszyscy grali dobrze, co jest zadaniem równie ich, jak i łatwej krotkowilli.

Najwyraźniej zarzycowany typ stworzył p. Piekarski jako pocią mroczny, nieszczęsny, oraz p. Zieliński, jako mocno starsza kuzynka na wydaniu. Wreszcie p. Grudniński w roli zapobiegliwego papy i p. Hłoczek, narzeczoną Eli, a zarazem arnizer jarmarku małżeńskiego, byli też zarzycowani. Pozostałe odciany dość równie.

Publiczność bawianaby być zadowolona z tej zabawnej sztuczki.

Używam trybu warunkowego, bo na czarwłkowej premierze w teatrze sosenowieckim publiczność było o wiele mniej, niż mało.

Daleki jestem od udzielania rad dyrekcyi teatru, bo o rady najlętwiej, ale na podstawie dotychczasowych przemyśleń przyrządników kierowników teatru wiadomo, że sam Sosnowiec teatru nie utrzyma i wystawcy jeżeli się na miejscu będzie grało dwa razy w tygodniu: w sobotę i w niedzielę. Podstawą bytu teatru sosenowieckiego jest całe Zagłębie, a więc — Budzin, Dąbrowa, Zawiercie, Olkusz i dużo innych ludnych miejscowości, od których się roi w Zagłębiu. Wtedy mi się je administracji teatru wykazuje pod tym względem, że za mało ruchliwości. Nie trzeba też liczyć, że afisz i komunikaty w dziennikach ściągają publiczność. To za mało. Do publiczności dawniejsi kierownicy trafiali bezpośrednio. Bilety np. można było, o ile wiew, nabywać w binarach wieckich zakładów przemysłowych na kredyt, a należność ściągano przy wypłacie pensyj. Dawało duże plusy w budżecie teatralnym.

Leczenie na większą pomoc specjalnej organizacji społecznej, stworzonej do popierania teatru, lub pomoć samorządów — jest mroźnica. Najchętniej pomaga się tym, którzy sobie sami pomagają.

K. C.—rk.

Czerwonego Krzyża, przedstawiając wielkie zadania o doniośle państwowej, które czekają w najbliższych czasach tej organizacji.

Zaproszenia na wielki bal reprezentacyjny P. C. K. który odbędzie się w sobotę dnia 10. b. m., nie mógł mieścić na to. 70 tego dnia ma pasiedzenie zarządu okręgu P. C. K. w Wilnie, jednak przesyłać prośbę kóreos z członków zarządu głównego o większe udział w balu. Będzie więc najprawdopodobniej na balu reprezentowany i zarząd główny i zarząd okręgu w Kielcach, który też zapowiedział przyjazd swego przedstawiciela.

Zarząd oddziału P. C. K., organizują-

Warunki korzystania z leczenia ubezpieczonych w Król. Hucie.

Zakład ubezpieczeń pracowników umysłowych w Królewskiej Hucie zawiadamia wszystkich ubezpieczonych w Zakładzie, że zgodnie z uchwałą rady zarządzającej Związku Zakładu ubezpieczeń pracowników umysłowych w Warszawie (z dnia 18.12.1930 r.) zarządzenie leczenia na podstawie art. 61 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.11.1927 roku o ubezpieczeniu pracowników umysłowych na wniosek ubezpieczonych będzie uzależnione od poniesienia przez niego części kosztów leczenia.

- 1) Wszyscy ubezpieczeni, leczeni na podstawie art. 61 na wniosek własny, ponowal będą do ponoszenia części kosztów leczenia.
- 2) Wdrożenie leczenia na wniosek chorego nie będzie uzależnione od poniesienia przez niego części kosztów, jeżeli choroby w czasie leczenia nie ma prawa do wynagrodzenia ze strony pracodawcy lub jeżeli ze względu na materialne położenie chorego (wyna-

ty w dniu dzisiejszym swój drugi bal reprezentacyjny w Dąbrowie, w salo- kach reszty, podjęcie do wiadomości, iż przegnie zamoczyć jak największą ilość gości, zwolenników i jask P. C. K., postanowił unikać na balu wszelkiej karoty. Będzie tylko bufet, który wszak jest konieczny na każdej dłuższej zabawie, lecz ceny jego będą bardzo niskie, po własnym koszcie. Zarząd oddziału będzie rad, jeżeli potrafi dać jakakolwiek zarząd głównemu oszczędność zabawy, która pozwoli choć na jedną noc zapomnieć o troskach, a przynajmniej na swe cele tylko, ile w dzisiejszych czasach społeczeństwa dać może.

A więc przybywajcie miłi goście!!!

grodzenie, stan rodziny) niemożliwe jest poniesienie przez niego jakiegokolwiek wydatków w związku z urlo- giem.

3) Wszyscy inni chorzy, leczeni na wniosek lekarzy, pomocą stanu kosztów i ich krutychywny oraz opłacają tytułem zwrotu części kosztów utrzymania i umieszczenia w domu zdrowia opłaty dzienne, należone przez Związek zakładu ubezpieczeń pracowników umysłowych dla poszczególnych lecznic. (O wysokości dopłat będzie każdy ubezpieczony powiadomiony przed zarządzeniem wstąpić do leczenia).

4) Po sześciu tygodniach leczenia opłaty dzienne będą obniżone o 50 proc. po dalszych sześciu tygodniach leczenia ustaje obowiązek uiszczania opłat dziennych. Obowiązek ten ustaje również z chwilą trwaty przez pracownika prawa do wynagrodzenia ze strony pracodawcy.

5) Opłaty dzienne za okres przy- znanego leczenia i winni ubezpieczeni- nicy przed skierowaniem ich do domu zdrowia.

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.	
10	10
Sobota	15 m. 44.

Kinoteatry w Zagłębiu
wyświetlają dziś:
Kino „Zagłębie” — „NA SYBIR”.
Kino „Palace” — „Bitwa nad Sommą”.
Kino „Czary” — „Tragedja ko- chaników”.

× **POŚWIĘCENIE OLTARZA W GIMN. STASZCZA.** Dyrektor gimnazjum staszczan, pan S. Staszcz w Sosnowcu zaprosza wszystkich dobroczyńców i rodziców uczniów z gimnazjum na uroczyste poświęcenie ołtarza do nabożeństwa szkolnych. Akt poświęcenia wraz ze Mszą św. w intencji dobroczyńców odbędzie się w niedzielę 11 b. m. punktualnie o godz. 10 rano.

× **ARTYKUŁ „PAŃSTWO W PAŃSTWIE”,** który został częściowo skoni- skowany w „Kurjerze Zachodnim” z czerwca 8 m. ukazał się w „Uzwy- cławieniu” polskiej prasy. W artykule, który jest napisany w całości i tam nie uległ konfliktacji. Tem sam artykuł nie został skonfiskowany również w „Dzienniku Wileńskim” nr. 5 z dnia 8 b. m. oraz w „Głosie Lubelskim” nr. 8 z dn. 8 b. m.

× **Z SĄDOWNICTWA.** Opuszcza Soseno- wiec wiceprezes Sądu okręgu p. Wład. Klank, który obejmuje podobne stano- wisko p. Sądzie okręgowym w War- szawie. P. Klank — jak donosi „K. K.” — przewodniczył mu w sprawie prze- kroczenia okoliczności przez P. S. o przygotowanie zamachu na marsz. Piłsud- skiego. Proces ten odbędzie się w War- szawie w połowie lutego br.

Teatr miejski
W SOSNOWCU.
Dziś w sobotę dnia 10. b. m. o godz. 8.15 wiecz. „Jarmark malżeński”.
W niedzielę dnia 11. b. m. o godz. 8.15 wiecz. „Jarmark malżeński”.
Popołudniu o godz. 4-jej „Władza się nie myli”. Ceny miejsc popularne. Przedprzedaż biletów w składzie mat. pism. p. Czechowickiego. W nie- dzielę kasa teatru czynna od gozi- ny 11-jej przed południem.

Teatr Polski w Katowicach
REPERTUAR.
Sobota 10. m. — „Uprowadzenie z Serraj” (premiera) o godz. 19.30.
Niedziela dnia 11. b. m. — „Koncert Dzia- stańskiego” o godz. 11.
Niedziela dnia 11. b. m. — „Manewry je- siennego” o godz. 19.30.
Niedziela dnia 11. b. m. — „Uprowadzenie z Serraj” o godz. 19.30.

× **CHOINKA W SOKOLE.** Towarystwo gimnazjum „Sokół” zaprasza do- wozów i urzędników t. j. 10 m. we własnej siedzibie przy ul. Pr. Mości- ckiego 20 choinkę i wieczorną dla ewych członków. Początek o godzinie 19.

× **NOWE UZBROJENIE POLICJI.** W roku ubiegłym policja otrzymała helmy bojowe, a pozatem zaczęło zaopatrzwać oddziały policyjne w ponocze, złożone z napierśników i tarczy. Obecnie w róż- nych miastach, w tym i w Zagłę- biu, policja otrzymuje tania, panem- tymi wojskowego zaopatrzone w ka- labinę maszynowe i bomby gazowe. Na- do policja otrzymała palki gumowe, a cały ten ekwipunek, który zapewnia K- rzyskie krakowski, wprowadzono zbie- go, aby nawet podczas rozprzedaży dla- gów, nie używano broni palnej. Ośm w związku z tem zbrojeniem policji na- sowa się pytanie, czy nie właściwie- byłoby dążeń do tego, aby usunąć przyczyny wywołujące zbiegowiska, niż likwidować te przyczyny za pomocą at- panicznych i t. d. hroni.

100 obiadów dziennie DLA BIEDNYCH.

W związku z akcją społeczną da- przysięga o pomoc biednym, Indu- kta da pada ofiara bezrobocia w ul. piątek w Sosnowcu w Towarzystwie dobroczy- ności odbyło się posiedzenie sekcji po- mocy biednym. Przewodził p. komi- zar W. Kuźniak. W posiedzeniu tem- wzięło udział kilkanaście osób repre- zentujących chrześcijańskie, Tow. dobro- czynności, Magistral. Poslanowcy przystąpił do wywłaszczania 100 obia- dów dziennie od poniedziałku, przyczem opła- ta wynosić będzie kilka groszy.

Restoratorstw, który zechcą ko- rzystać z tych obiadów będzie wydział opieki społecznej Magistratu soseno- wieckiego. Narazie obiady wydawane będą w lokalu przy ul. Zygmunta, a w przy- szłości, o ile okaże się potrzebna i fundu- sze na to pozwola, w dzielnicach Pogoni i Sielec.

W dyskusji zwracano uwagę na ko- nieczność rozwinięcia odpowiedniej pro- pagandy i sprężonego zorganizowania podsekcji finansowej i gospodarczej.

× **ZARZĄD ZWIĄZKU OFICERÓW RE- ZERWY W SOSNOWCU** wywa człon- ków swoich do przybycia w dniu dzie- siejszego do kościoła parafialnego w Sos- nowcu na uroczyste obchody jubileusz- ne za dziesięć p. m. marzalka Joffa.

× **NABYWANIE ŚWIADECTW PRZE- MYŚLOWYCH.** Nabywanie świadectw przemysłowych na terenie Zagłębia na- ogół przedstawia się niechętnie. Dotyczy- ch w miejscowych kassach skarbowych wy- kupiono około 80 proc. świadectw, co odpowiada stosunkowi sześciu do trzech, a więc znaczna większość nie ma. Nie wy- kupiła jeszcze świadectw najbiedniejsza kategoria płatników, mianowicie właściciele małych hurtowni, sklepów, krami- ków i t. p. biedota, natomiast wysoki- ci przedsiębiorstwa handlowe i prze- mysłowe nabyły we właściwym czasie wymagalne świadectwa.

OBSTRUKCJA. Orzeczenia sąpialni swia- dów, że obłożenie choroby chętnie przy- jmuje naturalną gorzką, od „Przeglądu” — która im doskonale służy.

× **WIECZYSTKA NARCZIARSKA.** Kolo- narienskie S. K. N. w Sosnowcu zwo- łała dziś w sobotę, wyjechać do Zwa- rownia dla poszukiwania i kasy i wzmoc- niła zażewaniowanych narciarzy. Wyjeźd- z Sosnowca o godz. 15.26, powróć w nie- dzielę o godz. 23. Narciarzy nie mogący wyjechać w sobotę, mogą wyjechać w niedzielę rano o godz. 4.07 do Zwa- rownia, gdzie o godz. 8.55 oczekiwali być będzie jeden z członków zarządu Kola- narienskiej.

Wprawianiu narciarzy wyrusza ze Zwa- rownia W. Huczek, poprzedzający dwi- czeńy będą w Zwarowniu, pod kierowni- ctwem znanego instruktora dr. Soseno- wicza.

× **TAJEMNICZE ZRODŁO.** Na ulicy Barbary w Sosnowcu od pewnego cza- su wydobywa się wielka ilość wody, która rozlewa się po całej ulicy i przy obecnej temperaturze tworzy niebezpieczną gózoledę.

Możemy Magistrat zainteresować się pochodzeniem owej wody i zapobiegł wstrętności się jeziora na la ruchliwej arterji.

× **W SPRAWIE UZUPLENIAPIA WY- KAZÓW PRACOWNIKÓW PAŃSTW.** Ministerstwo spraw wewnętrznych roze- słało okólnik w sprawie uzupełnienia wykazów pracowników państwa, w tymże okólniku wyrażono, że osoby urzędniczym państwowych w związku z wymiarem zaopatrzeń emerytalnych, oraz pensyj wdów i sierotych. Dotychczas zdarzało się często, że przy przeniesieniach funkcyjnarzów pań- stwowych w stan spoczynku, względnie przy wymiarze pensyj wdów i sierotych w wypadkach śmierci urzędnika w stosownym urzędzie opóźniały się wymiarze zaopatrzeń emerytalnych. Przyczyna tej opóźnienia jest zamedba- nie przez pracowników dostarczenia od- powiednich dowodów ich poprzedniej służby, oraz brak odpowiednich adnota- cji w wykazach stanu służby. Obecnie Ministerstwo zarządziło dokonanie jak najrychlejszego uzupełnienia względnie aktualizacji w tymże urzędzie, w tymże stanie służby, jak również wykreślenie tych wpisów, które nie są oparte na wiarygodnych dokumentach.

Szczegóły uroczystości pogrzebowych ku czci zmarłego marszałka Francji.

We wtorek o godz. 8.15 wśród ogólnego wzruszenia ciała marszałka Joffre złożono na karawanie, który, otoczony przez gwardię republikańską, wśród obchodów tłumów publiczności, udał się pod Łuk Tryumfalny. Kondukt zatrzymał się przy grobie Nieznanego Żołnierza.

Bateria artylerii oddała salwę, a następnie Łuk Tryumfalnygo zawłókł świnią. Pochyliły się szlondy, żołnierze prezentowali broń, zabrzmiła „Mazurek Janków”.

Następnie orszak żałobny udał się do katedry Notre Dame, gdzie na trumnę oczekiwano licznego zgromadzonego duchowieństwa.

NABOŻENSTWO W NOTRE DAME.

Nabożeństwo żałobne rozpoczęło się o godzinie 9 rano w katedrze Notre Dame, ubranej kiem. Zwłoki marszałka spoczywały na wysokim kufelku, pokrytym szafiandą narodowym flagą. Na czarnych poduszkach leżała buława marszałkowska, oraz wszystkie oznaczenia zmarłego. Kolo kufelka zgromadziła się najliczniejsza rodzina zmarłego, prezydent republiki Doumergue, premier Steeg, wraz z wszystkimi członkami rządu, wielki kanclerz Legii Honorowej, oraz liczni senatorowie, deputowani i inne osobistości urzędowe. Korpus dyplomatyczny stał się niemal w komplecie. Mace św. celebrował arcybiskup z Châlons sur Marne Tissier, który za swą bohaterską postać miano „Biskupa Marne”. Na nabożeństwie byli obecni pozostali arcybiskupi Paryża kardynał Verdier, nuncjusz apostolski mgr. Magillone i wielu innych książąt Kościoła.

O godz. 10 uformował się olbrzymi popórzaney oddziałami wojsk francuskich, kondukt żałobny. Trumna marszałka spocynała na lawecie artanietnej, którą ciągnęło sześć koni przykrytych czarnymi kapami.

W POCHODZIE ŻAŁOBNYM.

O godz. 10 po imponującej ceremonii żałobnej w katedrze Notre Dame olbrzymi pochód towarzyszył zwłokom marszałka Joffre, które przewożone zostały do Palacu Inwalidów na lawecie armaty. W pochodzie brały udział oddziały wojska

wydelegowane przez armię sprzymierzoną, prezydent Doumergue, ks. Leopold belgijski, ambasadorowie i ministrowie reprezentujący obce rządy, korpus dyplomatyczny w komplecie, przedstawiciele armii cudzoziemskich, cały rząd, przedstawiciele rządów i parlamentów zagranic.

Pochód przeszedł przez ulicę Rivoli, plac Zgody, Plac Elizejskie wśród olbrzymich rzęs publiczności, przewłających się pochodami z głochnym wzruszeniem. Pochód łożąc u

czosników przypomniał pochód z okazyj zwycięstwa i pogrzeb Pochu. Sklepy były pozamykane a okna udekorowane szafiandami, przewłanymi krepą, latarnie zapalone i owinięte krepą. Lekka mgła, unosząca się nad miastem, polegowała jeszcze nastrój żałobny.

PRZED PALACEM INWALIDÓW.

Szczególnie wzruszającym momentem uroczystości pogrzebowych marszałka Joffre była chwila, kiedy na Esplanadę Inwalidów wtoczyła się

laweta armatnia z trumną marszałka. W chwili tej rozległy się salwy armatnie. Na trumnę zostały złożone woreczki, zawierające ziemię z pola bitwy nad Marne.

Kiedy pochód zatrzymał się na Esplanadę Inwalidów, miejsce na trybunali zajęli przedstawiciele władz i zgromadzone tłumy w skupieniu wysłuchiwały przemówienia Barthou.

Następnie przed trumną marszałka przedfelowali delegacje armii sprzymierzonych i oddziały wojsk francuskich, oddając zmarłemu ostatnie honory. Trumne Joffre wtoczone do kościoła, przewożone pochylły się przed nią szafiandą.

DELEGACJA POLSKA.

Wśród licznych delegacji, które wzięły udział w pogrzebie marszałka Joffre, powściągliwą uwagę zwracali przedstawiciele wojska polskiego, w osobach: gen. Orlicz-Dreszera, płk. Bleszyńskiego, attaché wojskowego, jego zastępcy mjr. Lubińskiego, Komandora Czerwskiego, przedstawiciele polskiej marynarki wojennej, około 20 oficerów polskich, będących na studiach we Francji.

Medcy b. kombatanami figurowali delegacji polskiej Federacji Związków Obrońców Ojczyzny, zwołanej przez radio oświadczenie, na oznaczenie zwycięstwa nad Marne, odniesionego przez marszałka Joffre dla odbudowy państwa polskiego. Gen. Orlicz - Dreszer złożył wznowił wizytę oficjalną szefowi sztabu generalnego gen. Weyandowi i gubernatorowi wojennemu Paryża gen. Gouraud.

MUZEUM JOFFRE'Ń.

W muzeum z przedstawicielami „Echo de Paris” p. marszałka Joffre oświadczyła, iż Louvrenne, gdzie będzie pochowany marszałek, stanie się świątynią poświęconą jego pamięci, muzeum, w którym zebrane zostaną wszystkie blaski mi przedmowy, słowem miejsce, w którym wspomnienie o marszałku żyć będzie dla pamięci.

AMY JOHNSON Zwierznienia młodziutkiej lotniczki.

Młodziutka lotniczka angielska Amy Johnson, która z powodu defektu w samolocie musiała przerywać do swego lotu do Chin, bawi jeszcze w Warszawie, będąc osobą niezwykle w sferach lotniczych. Ta młodziutka, dzielna kobieta, pełna niewymowności, jak ją określają dziennikarze warszawscy, pełna życia i słońca, w swoim uśmiechu — budzi podziw. Dalekie i brawurowe loty nie pozostawiają jej czasu kochiwości. Chwili nawet trudno uwierzyć, że ta dziewczyna delikatnej budowy, zdoła jak dobrze opanować „stalowego rumaka” i kierować dołbem z wielką, jego walka z żywiołami, że zdołała przelecieć przed rokami nad całą Europą i Azją do dalekiej Australii.

Na „konferencji prasowej” w ambasadzie angielskiej w Warszawie lotniczka była osią inagacji, chcących wszystko wiedzieć dziennikarzy.

Jeszcze w szkole mała Amy w słońcu przed rodzicami marzyła o lataniu, przez długie tygodnie zbierała swe greki, wyrażające się różnymi słodczymi i przyjemnymi, w wreszcie zbierały pokazań sumę 30 a. (65 zł.) mł. przez parę minut chłopiwały nacięły się lataniem w pasażerskim samolocie. Marzeniem niespełnionem było „looping the loop”, za którą trzeba było zapłacić całą fortunę, bo aż 3 gwineje (150 zł.).

Przez rok czekała swej kolekcji, by móc wstąpić do cywilnej szkoły lotni-

czej, nie ucieka jednak czasu, bo co dzień przy dzwilkach gramofonu uprawiała się w wytrzymałości kęcenia się w kółko.

Uczę się z zapalem lotnicwa Amy powołała w Londynie, jako renowację, nisząc na maszynę i śmigło, a także, ale wprost niewidziana tego. Rodzice jej mieszkający niedaleko od Londynu, jednak o niczem nie wiedzieli, mimo, że Amy podczas każdej bytności badała, jak też zapamiętała się na lotnisko, jakos nie wie wzduziło w rodzinie najmniejszego podejrzenia. Zawsze jednak nie szczędziła oburzenia i pogardy na temat lotnicwa, twierdziąc, że nigdy żadna z ich córek nie będzie lotniczką!

Żył, po przebraniu wielu cmocey rodzice i dziadkowie Amy, którzy z początku najbardziej sprzeciwiali się jej zamiarom, ciężył się razem z ukończoną córką jej tryumfem i wierząc w jej dzielność i szczerze, przestali się o nią bać.

Amy Johnson, jak pisała na dziennik, bohaterska niewiasta, nie jest zupełnie przypadką. Jednakże nie oparla się prośbie dwóch młotych wielbicieli, które ją wciąż obsypuje listami i które, dowiedziawszy się od niej, iż nie wierzy w przesydy, położyły jej broszkę-amulet własnej kompozycji Składa się ona z pochwytych znaków jak trzynastka, wywołana przez słowa „I. I. I. jest jednym amuletem”, którym się nasza lotniczka nie rozstaje!

Sugestia mikrofonu.

Radio — to jedyna w swoim rodzaju mównica, estrada, scena, lub katedra z której można oddziaływać na wszystkich, z których wszyscy mogą korzystać — nawet ludzie chorzy, wroźnicy, analfabeci, nawet podróżnicy, zagubieni gdzieś w pustyni, w wygnaniu, czy wśród ludów podległowych.

Radio — to mównica, z której głos rozlega się na tysiące kilometrów i może być słuchany przez miliony ludzi jednocześnie — jest to scena niewidzialna, z której słowo dociera do ucha zarówno człowieka najsłabszego, niechętnego kultury, jak i do ucha potęgi, słuchacz, który może po raz pierwszy w życiu słyszeć dobry wiersz, fragment doskonałej prozy, scenę z pięknego dramatu Śwobickiego, lub dźwięki mazurek Chopina.

Z tych właściwości radio, tak niewzruszalne i odrębne, wynikają pewne koniecznieści i zobowiązania, pewne jedynie w swoim rodzaju zalecy i pewne trudności, z którymi gdzieśdzieli spotkać się nie można.

Jasność jest chyba, że inaczej, w tym sposób, w jaki powstaje treść, trafiać do sepek tysięcy, niewidzących słuchaczy, tak do publiczności, zgromadzonej w teatrze, w sali koncertowej, odczytowej, lub audi uniwersyteckiej. Jasność jest to zwłaszcza dziś, po wieloletnich doświadczeniach.

Niezłomne prawa — mało zresztą znane, choć niemiennie istniejące — oddziaływania prze-

genna, która lub mowcy na widownię — i widowni na niego — nabiera — w radio innego charakteru, zmieniają się tak dalece, że mowa, skądinąd znakomite, wybitni aktorzy i prelegenci, którzy przed mikrofonem gubią się, tracą równowagę i często nawet rezygnują z samotnego występu wobec niedużej masy, słuchającej ich w czasy szczerze zamkniętego studia. Ten instynktowny lęk przed zimy, milczącym, niewzruszonym aparatem, zaspęgniającym swoją publiczność, sprawia, że do niedawna jeszcze w szczególności ważnych sprawach robiło się w niektórych studiach zagranicznych „szczęny tłum”, ażeby mowa miała wrażenie, że przemawia do żywych ludzi, w żywy sposób reagujący na jego słowa.

Podobnie też stosunek ukrytego, nieznanego radioluchacza do prelegenta, artysty lub recytatora, musi być inny. Radioluchacz, co, tylko o

jedynie słyszy. Od subtelności ucha radioluchacza, oraz od napięcia eilary i barwy głosu, wypadające w ucho nasza głoska lub słuchawka, zależy połowa dodatniego sukcesu, niekiedy nawet całkowity efekt.

Na sali koncertowej, w teatrze, w auli, panuje powiew określony nastrojem, wytwarza się niejako wspólny organ odczuwania, powstaje pewna psychota, udzielająca się wszystkim i łącząca wszystkich, zarówno prelegenta, jak i słuchacza. Słuchacz radiowy najczęściej słucha sam. To samotność pozwala go wprowadzić orientacji dyktującej i instynktownej, ale jednocześnie uwalnia go od pewnego rodzaju swoistego teroru, wywieranego przez środowisko na jednostkę. Radioluchacz przyjmuje wrażenie wyłącznie osobiste, czyste, nieskażone żadnym wrażeniem zewnętrznym i nieczyją sugestią. Owsem, często — zwłaszcza gdy mowa o wrażeniach muzycznych — ra-

diosłuchacz stanowi idealny typ słuchacza, bo wazak wzrokowe oddziaływanie dyrygenta, orkiestry, samogłosy artysty i akompaniatora, należy do zjawisk, których możemy raczej nie myśleć, niż do nich.

Natomiast w całym szeregu innych produktów artystycznych — lub naturalistycznych brak wizji i gestu wykonawcy stanowi brak istotny, który zastąpić może jedynie głos recytatora. Głosem należy tu zaspęgnąć kostium charakterystyczny, masek, mimikę twarzy, ekspresję, gestu, oraz to „coś”, co nie daje się bliżej określić — fluid płynący i wzajemna wymiana wpływów między sceną a słuchaczem, który należy do zjawisk, których możemy raczej nie myśleć, niż do nich. Właśnie w tym momencie, kiedy słuchacz oddziaływać aktor, recytator, prelegent, niejako „sam w sobie”, jako siła bardziej idealna, bo niewidzialna, na słuchacza, który jest również tylko słuchaczem, niejako słuchaczem „zamy w sobie”, pozostawiając możliwość na oddziaływanie na artystę — jest idealnym, niewidzialnym słuchaczem. Poza głosem artysty i uchem słuchacza związku żadnego między nimi nie ma. Ślad wyświek powinien być wielki, stać też i sam może być słodniejszy, ale też niekiedy intensywność wrażenia o wiele potężniejsza. Bo tu już działa samo słowo, sama estuka, sam dźwięk. Wszelka mimika, wszelki szczytny nastrój, wszelkie aktorstwo, kobytynizm, fałsz i szarża nie tu nie pomaga.

Mikrofon — jest sądzia sprawiedliwym, bo obiektywnym — oddziaływa wzruszonym i bezwzględnie.

Zygmunt Kisielewski

JUTRO ROZPOCZYNAMY
DRUK ŚWIETNEJ i ORYGINALNEJ POWIEŚCI
ANASTAZJI DREWNOŚKIEJ
P. T.

„Z A T Y”

